

معادله کرونا

بررسی تأثیرات اقتصادی کرونا بر ورزش مشهد و راهکارهای برون رفت از آسیب های آن در میزگرد شهرآرا

بسیار کرد و موجب نابودی باشگاه های ورزشی بسیاری شد. در کشور ما هم ورزش تحت تأثیر ویروس متحوس به تعطیلی کشیده شد و در مشهد هم به عنوان دومین کلان شهر کشور، صنعت ورزش به گل نشست. تعطیلی باشگاه ها و فعالیت های رشته های مختلف ورزشی تا جایی پیش رفت که حالا بسیاری از باشگاه ها یا ورکشکست شده اند یا در آستانه ورکشکستی و نابودی کامل اقتصادی قرار دارند. از طرفی هم مربیان و ورزشکاران حرفه ای بسیاری به یاد خانه نشین شدن، گرفتار بیهوشی و کارناشاسان ورزشی بر گزار کرد. در این مسیر که با حضور سیدهاشم حسینی پیش کسوت و ورزشکارانی که حالا دیگر از سطح آمادگی حرفه ای

● سروش پورآزاد: یک جامعه ۹هزار نفری در باشگاه های بنیادی تحت تأثیر کرونا قرار گرفته اند

تأثیرات کرونا بر ورزش در این مدت کاملا دیده شده است. بیشتر باشگاهداران، مکان های اجاره ای دارند یا برای تجهیز باشگاه هایشان از وام استفاده کرده بودند. شاید بتوان گفت بیش از ۹۰درصد آن ها به تهاقلشان باشگاهداری و در خرج خانواده شان از هم زمان راه می دادند. این ۳۰ سال بهر سخت ود و فشار خیلی زیادی روی باشگاهداران آمد. حتی بیش از ۲۴ باشگاه، باشگاه هایشان را برای فروش گذاشته اند! اتفاقات خیلی بدی بود، اما خدا را شکر با بازگشایی مجدد باشگاه ها این امیدواری به وجود آمد که بتوانند دوباره فعالیت کنند، اما همین الان هم با بازیدهای که داشتیم، شاید ظرفیت یکششمی در باشگاه فعال شده باشد و مردم هنوز اعتماد ندارند و از این بیماری و خطر ابتلاش می ترسند. فکر می کنم این وظیفه ما و رسانه هاست که اعتماد سازی لازم را بین مردم انجام بدهیم تا مردم ببینند باشگاه های ما پر و تنگ های راهی نیستی را رعایت می کنند و برای سلامت مردم و رعایت پروتکل ها هزینه کرده اند. بایدوضع هنوز باشگاه هایمان در معرض خطر بلوادی هستند و ما هر روز اخباری را می شنویم که یک باشگاه دیگر نام خود را برای فروش گذاشته یا مالک به آن ها فشار آورده است که باید اجاره های عقب افتاده مالکشان را بدهند. البته در این بین باید از مالکانی که اجاره هایشان را اینها گرفتند، تشکر کرد که شرایط سخت و دشوار را درک کردند. بر اساس آمار ما، ۴۰۰ مالک هم بودند که اجاره های خود را بخشیدند و این واقعا خیلی تشکر دار. این روزها دوباره زمزمه های احتمال تعطیلی دوباره باشگاه ها می شنویم و این واقعا استرس هیئت باشگاهداران را بیشتر می کند. امیدوارم با رعایت مردم در جامعه، این بیماری رویهم روز کمتر گیرش شود و مردم بتوانند به وضعیت طبیعی زندگی برگردند. در موردی که انجام شده، حدود پنجشش میلیارد تومان باشگاه های بنیادی و پرورش اندام در استان خراسان وضی ماهیان اجاره ای دارند. اما ورکشکستی را نداریم، اما باشگاه های که به فروش گذاشته شده اند، بیش از ۲۴ باشگاه رسیده است. این خودش نشان می دهد که واقعا به چه مرحله سختی رسیدند که حاضر به این کار شدند. اما الان افرادی هستند که خودشان را نگه داشتند تا باشگاهشان باز باشد، اما الان دیگری می خواهند، با حداقل در آمد لافا گذاشته را جبران کنند. امیدوارم

این اتفاق بیفتد، چون اگر این وضعیت ادامه داشته باشد، ضررهای بیهشتی می کنند. باشگاه های بدن سازی و پرورش اندام بر گز تر سن فعالان اقتصادی در ورزش هستند. بیشترین حجم ورود بخش خصوصی به ورزش در باشگاه های بدن سازی و پرورش اندام است که خیلی کمک زیادی به این بحث شورش و نشاط اجتماعی دارد. یک جامعه بیست هزار نفری در این شغل در ایام کرونا در خطر بوده است. خود باشگاهداران به کنار، مربیان هم متضرر و بیکار شدند. هیچ کس نمی تواند تضمین بدهد که با بازگشایی فعالیت ها، همه موجب نابودی باشگاه های فوتبال شود. همین یک هفته مانده به تعطیلی مشاغل، در استفاده ها، خیلی از باشگاه های ما برای کمک به سلامتی جامعه، خودشان داوطلبانه باشگاه هایشان را تعطیل کردند. از هر طرف که باشگاه های ما جزو آخرین مشاغلی هستند که اجازه بازگشایی پیدا کردند، بحثی که وجود دارد، آن است که خیلی از مسائل معمولی را بد بخش های دیگر رعایت نمی کنند و فقط این باشگاه ها نیستند که خطر افرین هستند. به این موضوع هم باید توجه شود. با بازیدسی که ما داشتیم و بخش بازرسی اداره ورزش و جوانان و جدیداً هم تیم های باشگاه علوم پزشکی هم این بازرسی ها را آغاز کرده اند، بر رعایت پروتکل ها نظارت انجام می شود و با متخلفان برخورد می شود. اما خوشبختانه باشگاه های ما، کلا رعایت می کنند و این بسیار امیدوار کننده است، حتی برخی باشگاه ها برای ورودی حوضچه استریل کفش گذاشته بودند یا برخی دیگر مواردی که حتی در پروتکل ها هم نبود، اضافه بر سازمان به کار گرفته بودند تا سلامتی مردم بیش از پیش در نظر گرفته شود.

● اصغر رحیمی: درآمد مدارس فوتبال صفر شده است

ما بخوانیم تا تأثیرات کرونا بر فعالیت های مدارس فوتبال بگویم، باید گفت سال ها و هشتادگانی بود و مدارس فوتبال این این بیماری را بسیاری می کردند. شاهد این معاد هم آن است که ما الان دوداره دور است نسبتان تمامانمان را آغاز کرده ایم، اما شاید باز نکند هنوز یک نفر نیامده است! دلیل آن هم واضح است، چون خانواده ها یا این شرایط رغبتی ندارند که بچه هایشان را به مدرسه فوتبال بفرستند. در این میان افرادی بودند که در وقت فوتبال هم بهنجوی دیگر نمی کنند، چرا که باشگاه های محل ما هزینه هایشان را از درآمد مدارس فوتبالشان تأمین می کنند و حالا این مشکلات بچود آمده دیگر در آمدی ندارند که بتوانند هزینه کنند و این ممکن است موجب نابودی باشگاه های فوتبال شود. همین باشگاه ها مانند به تعطیلی مشاغل، در استفاده ها، خیلی از باشگاه های ما برای کمک به سلامتی جامعه، خودشان داوطلبانه باشگاه هایشان را تعطیل کردند. از هر طرف که باشگاه های ما جزو آخرین مشاغلی هستند که اجازه بازگشایی پیدا کردند، بحثی که وجود دارد، آن است که خیلی از مسائل معمولی را بد بخش های دیگر رعایت نمی کنند و فقط این باشگاه ها نیستند که خطر افرین هستند. به این موضوع هم باید توجه شود. با بازیدسی که ما داشتیم و بخش بازرسی اداره ورزش و جوانان و جدیداً هم تیم های باشگاه علوم پزشکی هم این بازرسی ها را آغاز کرده اند، بر رعایت پروتکل ها نظارت انجام می شود و با متخلفان برخورد می شود. اما خوشبختانه باشگاه های ما، کلا رعایت می کنند و این بسیار امیدوار کننده است، حتی برخی باشگاه ها برای ورودی حوضچه استریل کفش گذاشته بودند یا برخی دیگر مواردی که حتی در پروتکل ها هم نبود، اضافه بر سازمان به کار گرفته بودند تا سلامتی مردم بیش از پیش در نظر گرفته شود.

● اصغر رحیمی: درآمد مدارس فوتبال صفر شده است

ما بخوانیم تا تأثیرات کرونا بر فعالیت های مدارس فوتبال بگویم، باید گفت سال ها و هشتادگانی بود و مدارس فوتبال این این بیماری را بسیاری می کردند. شاهد این معاد هم آن است که ما الان دوداره دور است نسبتان تمامانمان را آغاز کرده ایم، اما شاید باز نکند هنوز یک نفر نیامده است! دلیل آن هم واضح است، چون خانواده ها یا این شرایط رغبتی ندارند که بچه هایشان را به مدرسه فوتبال بفرستند. در این میان افرادی بودند که در وقت فوتبال هم بهنجوی دیگر نمی کنند، چرا که باشگاه های محل ما هزینه هایشان را از درآمد مدارس فوتبالشان تأمین می کنند و حالا این مشکلات بچود آمده دیگر در آمدی ندارند که بتوانند هزینه کنند و این ممکن است موجب نابودی باشگاه های فوتبال شود. همین باشگاه ها مانند به تعطیلی مشاغل، در استفاده ها، خیلی از باشگاه های ما برای کمک به سلامتی جامعه، خودشان داوطلبانه باشگاه هایشان را تعطیل کردند. از هر طرف که باشگاه های ما جزو آخرین مشاغلی هستند که اجازه بازگشایی پیدا کردند، بحثی که وجود دارد، آن است که خیلی از مسائل معمولی را بد بخش های دیگر رعایت نمی کنند و فقط این باشگاه ها نیستند که خطر افرین هستند. به این موضوع هم باید توجه شود. با بازیدسی که ما داشتیم و بخش بازرسی اداره ورزش و جوانان و جدیداً هم تیم های باشگاه علوم پزشکی هم این بازرسی ها را آغاز کرده اند، بر رعایت پروتکل ها نظارت انجام می شود و با متخلفان برخورد می شود. اما خوشبختانه باشگاه های ما، کلا رعایت می کنند و این بسیار امیدوار کننده است، حتی برخی باشگاه ها برای ورودی حوضچه استریل کفش گذاشته بودند یا برخی دیگر مواردی که حتی در پروتکل ها هم نبود، اضافه بر سازمان به کار گرفته بودند تا سلامتی مردم بیش از پیش در نظر گرفته شود.

دو شده اند و مریانیی که بدون در آمدند در خانه نشستند و در چشم انتظار شروع دوباره باشگاه فوتبالش ورزشی هستند. شهر آرا ورزشی در آستانه تأیستان و شیوع بحران جدید برای ورزش مشهد که همانا تعطیلی و استقبال نشدن از کلاس های اوقات فراغت، مدارس و فوتبال و فعالیت باشگاه ها در این فصل است، میز گردی را با موضوع «بررسی تأثیرات اقتصادی کرونا بر ورزش و راهکار های برون رفت از آسیب های آن» با حضور چهار ها باشکارسان ورزشی بر گزار کرد. در این مسیر که با حضور سیدهاشم حسینی پیش کسوت و مدیر کهنه کار فوتبال استان، جعفر فلاح مدیر عامل

سروش پورآزاد
(رئیس هیئت بدن سازی و پرورش اندام)

جعفر فلاح
(مدیر عامل باشگاه آویژه صنعت پارسا)

قبل از هر چیزی باید بپذیریم که این بیماری حالا حالا ها با ماست. این را تمام صاحب نظران می گویند و ما هم باید به این آمان بیاوریم. هیچ دولتی هم نیست که در کوتاه مدت یا این مشکل مقابله کند. من هم چقدر روز پیش شنیدم که دوباره قرار است ورزش تعطیل شود و من این تعطیلی را سخته دوم و گمای ورزش می دانم، یعنی به نظر من باید به هر شکلی شده این مسئله را جا انداخت که تعطیلی دیگر به نفع سیستم ورزش نیست.

در آخرین لحظات پیش از اینکه مر کشور ها بسته شود، با یک بلیت ۵۵ میلیون یارکین صربمان را به کشورش بر گردانیم. هزینه بلیت بر گشت سرمی صرب و یارکین آمریکایی مان را که آن ها هم در شرایط کرونا ای ویزه بر باشگاه تحویل شدن به این هزینه اضافه کنند، در حالی که در شرایط عادی باز گشتشان این قدر هزینه نه تنها اضافه کنند، بلکه خودشان شش می دهد که واقعا به چه مرحله سختی رسیدند که حاضر به این کار شدند. چرا که افراد ی هستند که خودشان را نگه داشتند تا باشگاهشان باز باشد، اما الان دیگری می خواهند و این هزینه ها اضافه کنند. بازرسیا هر چه می شنیم، رقم قرار دادهای که در بسکتبال داده می شود، سنگین شده است و مقابله کردن با باشگاه های مثل پتروشیمی، مهرام، شیمیدر و... کاری سخت و دشوار است. هزینه های ما که در طول فصل انجام می دهیم، در مقابل هزینه های که این انجام می دهند، واقعا هیچ است. ما بعنوان یک تیم جوان در دومین سال خودمان در لیگ بر تر توانستیم بودجه خوبی بگیریم و امیدوارم در سال آینده ما هم بتوانیم این شرایط اقتصادی را در نظر کار راست کرده است، اما مسائل نزدیک به دویز میلیارد هزینه کردیم و اگر این تاریخ بحرانی کرونا به وجود نمی آمد، امیدوار بودیم برای اولین بار در تاریخ بسکتبال مشهد به جمع ۴ تیم نهایی لیگ بر تر برویم. نمی توان گفت با این تعطیلی رانته ها و هیچ شدن همه چیز، انگیزه بسیار کم شده است، اما به هر حال شما باید شرایط اقتصادی را در نظر بگیرید. بعد برای ستن بودجه سال آینده به چندی تر سبوع بود و باید ببینیم چه اتفاقی می افتد. حقیقت آن است که به هزینه های بالاتر، بودجیان در این مدت بسکتبال مشهد بیشتر خوبی داشته است. بسکتبال از پوزیت مدیریت باشگاه های ما ندارد، این غیر منطقی است که ما در تیم ما هستند، از باشگاه فرش مشهد هستند که در دهدهای پایه سال های سال است به صورت جدی کار می کند. باشگاه فرش مشهد

داریم، اگر می خواهیم این ها با بگیرند، باید کمی دستشان را بگیریم تا بر نرم قوت بگیرند و فردا خوششان نیواری که این ها افرادی هستند که بر این فوتبال، استخوان خرد کرده اند. به نظر من فوتبالمان الان دنده محکومی می کند. نمی دانم معنی در ست کردن تیم منتخب چیست، مگر قرار است با تیم های منتخب سایر استان ها بازی می کرد؟ چه خوب است اگر منتخبانی که جمع می شوند، همه باشگاه ها و مدارس فوتبال مشهد باشند و بر ترین ها را هیئت فوتبال زیر چتر حمایتی خود قرار دهد، نه اینکه این منتخبان را از باشگاه های پریرم و خودمان تیم منتخبی تشکیل بدهیم. ورزش ما از کرونا به شدت آسیب دیده است. به نظر م اگر این وضعیت کرونا ایدا پیدا کند، ما علاوه بر مشکلات کنونی، قهرمانان را نیز از دست می دهیم. حتی در معرفی ملی پوشان نیز مشکل پیدا می کنیم، چرا که ملی پوشان رده های پایه را که فراسیون در ست نمی کند، همین باشگاه ها هستند که ملی پوشان را پرورش می دهند و می سازند. رانزی اگر خاطرات باشد، آموزگار است که در این قهرمان سازی بودند. امروز به لطف تمین باشگاه های خصوصی کوچک و

علی مرتضایی
(قائم مقام مدیر عامل فرش آرا)

سروش پورآزاد
(رئیس هیئت بدن سازی و پرورش اندام)

حدود پنجشش میلیارد تومان باشگاه های بدن سازی و پرورش اندام در استان خراسان رضوی ماهیان اجاره ای دارند. اما ورکشکستی را نداریم، اما باشگاه های که به فروش گذاشته شده اند، بیش از ۲۴ باشگاه بوده است. این خودش نشان می دهد که واقعا به چه مرحله سختی رسیدند که حاضر به این کار شدند. چرا که افراد ی هستند که خودشان را نگه داشتند تا باشگاهشان باز باشد، اما الان دیگری می خواهند و این هزینه ها اضافه کنند. بازرسیا هر چه می شنیم، رقم قرار دادهای که در بسکتبال داده می شود، سنگین شده است و مقابله کردن با باشگاه های مثل پتروشیمی، مهرام، شیمیدر و... کاری سخت و دشوار است. هزینه های ما که در طول فصل انجام می دهیم، در مقابل هزینه های که این انجام می دهند، واقعا هیچ است. ما بعنوان یک تیم جوان در دومین سال خودمان در لیگ بر تر توانستیم بودجه خوبی بگیریم و امیدوارم در سال آینده ما هم بتوانیم این شرایط اقتصادی را در نظر کار راست کرده است، اما مسائل نزدیک به دویز میلیارد هزینه کردیم و اگر این تاریخ بحرانی کرونا به وجود نمی آمد، امیدوار بودیم برای اولین بار در تاریخ بسکتبال مشهد به جمع ۴ تیم نهایی لیگ بر تر برویم. نمی توان گفت با این تعطیلی رانته ها و هیچ شدن همه چیز، انگیزه بسیار کم شده است، اما به هر حال شما باید شرایط اقتصادی را در نظر بگیرید. بعد برای ستن بودجه سال آینده به چندی تر سبوع بود و باید ببینیم چه اتفاقی می افتد. حقیقت آن است که به هزینه های بالاتر، بودجیان در این مدت بسکتبال مشهد بیشتر خوبی داشته است. بسکتبال از پوزیت مدیریت باشگاه های ما ندارد، این غیر منطقی است که ما در تیم ما هستند، از باشگاه فرش مشهد هستند که در دهدهای پایه سال های سال است به صورت جدی کار می کند. باشگاه فرش مشهد

نیز باشگاهی است که کلاس آموزشی را در اما رفتنی ندارد و سبک کارشان بسیار خاص و منحصر وفرد است. این باشگاه در چند منطقه شهر پایگاه دارد و به صورت خروانه استعدادی می کنند. این باشگاه استعدادها را تا مقطع جوانان پرورش می دهد و بعد در اختیار باشگاه های حرفه ای می گذارد.

● هاشم حسینی: در صنعت ورزش بیشتر افراد کارمند هستند و به همین دلیل اسپسیر کم شده است، اما فکر می کنم باید باشگاه های خصوصی بیشتر دیده شوند. باشگاه های ما باید پذیریم، امروز ورزش صنعتی است که خود ما ورزشی ها این مسئله را قبول نداریم و از بیرون هم به سایر صنایع تأثیر می گذارد و هم از آن ها متأثر است. در چران کرونا صنعت ورزش قطعاً اسپسیده است، شاید این اسپس از بسیاری صنایع دیگر بیشتر باشد، چون بسیاری از انسان ها در صدهای شغلی خود را در این صنعت به سبب شیوع کرونا از دست داده اند. در صورت ورزش، افراد زیادی کارمزد هستند و تعطیل شدن ورزشی ها تأثیرات منفی دارد. وقتی درآمد نیست، باید اسپس بیاورید و حمایت کلاس اسپسرها هم در این روزهای کرونا ای بسیار دیده اند و وقتی توانسته فعالیت کنند در آمد داشته باشند، طبیعتاً میلی برای ورود به ورزش ندارند. ما هم تا الان هنوز نتوانسته ایم به طور جدی با فشار از حمایت کنیم، چون تکلیفمان مشخص نیست. باشگاه فرش آرا خیلی شانس آورد که بازی هایمان پیش از کرونا تمام شد و دست کم از

● بهروز میثاقیان: اگر به مدارس فوتبال کمک نشود، امسال نهان خواهد میوید.

در بحث مدارس فوتبال باید بگویم ۳ ماه تعطیلی چون در فصل شروع ما مدارس فوتبال بود، هر سنگینی به ما د. از طرفی فوتبال است که مدارس فوتبال باید به فکر باشند. ما به هر حال باید به این آمان بیاوریم. هیچ دولتی هم نیست که در کوتاه مدت یا این مشکل مقابله کند. من هم چقدر روز پیش شنیدم که دوباره قرار است ورزش تعطیل شود و من این تعطیلی را سخته دوم و گمای ورزش می دانم، یعنی به نظر من باید به هر شکلی شده این مسئله را جا انداخت که تعطیلی دیگر به نفع سیستم ورزش نیست. بعد از آنکه فهمیدیم با این شرایط باید زندگی

فراهم کردن شرایط برای رعایت پروتکل ها نیز دشوار است. خرید الکل، پنبه سنج، تست فشار اکسپن و... هم هزینه را بیشتر کرده است. در حلهای هم که هفته گذشته با حضور نمایندگان مدیران مدارس فوتبال در هیئت فوتبال برگزار شد، شهر به ها با توجه به پروتکل اداره کل برای ما ۱۰۰ متر مربع یک نفر در زمین فوتبال و بر گزار ای کلاس با ۱۰۰ متر واقعا برای مدارس سنگین است و ضرر های سنگینی دارد. امسال زمین شماره یک در اختیار هیئت فوتبال است و زمین شماره ۲ و سایر زمین ها در اختیار بخش خصوصی است. بخش خصوصی برای هر هفته نیست که با جلسه ای ۲۰۰ تومان زمینش را اجاره بدهد. آن ها طبق سال های قبل، زمینشان را ۵۰۰، ۴۰۰ هزار تومان اجاره می دهند. شهریه مصوب الان ۲۰۰ هزار تومان بدون وسایل است و این برای خانواده ها در شرایط بحرانی کرونا خیلی سنگین است. تمام مشاغل اسپس دیده اند و خانواده ها هم از نظر اقتصادی مشکل دارند. اگر هیئت فوتبال اداره کل، امسال به مدارس فوتبال فعال کمک کنند، ناود خواهیم شد. باشگاه ها همه می خوانند و نمی توانیم کار کنیم. از چند جبهه برای سرپا آمدن در جنگ هستیم. این ۳ ماه تعطیلی، به مدارس ۲۰۰ هزار مدارس فوتبال را عقب انداخت. حالا مدرسه فوتبال با باشگاه بدن سازی و سایر رشته ها فرق دارد. هر سال تابستان مدارس فوتبال رونق دارد و شور و هیجان خاص به شهر می دهد. فوتبال در سبد خانواده هاست و اوقات فراغت را برای بچه های ما سازد. برخی مدارس فقط در اوقات فراغت تابستان کلاس هایم را بر گزار می کنند و تمام اما ما مدارس ی هستیم که در طول سال فعال هستیم. ضرر های ما قیاس و قیاس و جبران با این مدارس نیست، به نظرم رسانه ها باید کمک کنند تا این اعتماد سازی صورت بگیرد و این تیم منتخب باشد. بچه هایمان باید، ما تمام لانسان را می کنیم تا محیط امن باشد. این شرایط بدتر می شود یا باشگاه ها فعالیتشان را آغاز کنند، اول تیرماه، آغاز نظم مدارس ما بهتر می تواند حرف ما را بهتر بماند و این اداره کل ورزش و جوانان است که باید با این شرایط رانزی کند و این مشکل را حل کند. این جذب سرمایه برای ورزش است، ما شاید بهر می داری سر و کله بزنیم، اما جوانمان را ندهند، اما خود کار ها بهتر می تواند عمل کنند. اعتماد سازی هم در ست است و باید رسانه ها این تبلیغات را بهر دستمر انجام دهند، با باشگاه ها روند و این شده است که می توان با رعایت پروتکل ها باشگاه های ورزشی را از سر گرداند که دست کم بخشی از اعتماد کمی قانع شوند. بحث دیگر هم این است که فوتبال در فضای باز است، ولی بسکتبال و برخی رشته های دیگر در فضای بسته و صنعتی می توان اعتماد مردم را برای آمان به این محیط برسته بخت کرد. یک بحث دیگر هم که خیلی مهم است، این امکانش باشد باشگاه های که در سطح حرفه ای کار می کنند، بتوانند یک سالان را جاز را بدهند تا خود باشگاه مدرسه بدن را پروتکل های بهداشتی را در آن سالان پیاده کنند. تشکیل یک تیم اقتصادی قوی که هم از دولت یک تویل ذهنشونی در رودی ورزشگاه بردند، خیلی در نگه خانواده ها تأثیر دارد. از اصلا خانواده ها رغبت نمی کنند بچه هایشان را به چنین محیطی بفرستند. بخش خصوصی توان این را ندارد که این هزینه ها را بکند. این ها کتا بسیار کوچکی است که البته با خورد بسیار وسیعی در ظاهر عمومی دارد، باید برای جلب اعتماد مردم خلاقیتهای را به خرج داد، چون آن کسی نمی توانیم کمک بگیریم. فقط باید خود ورزشی ها کمک کنند یک شرایط معمولی فراهم شود تا اعتماد

● علی مرفاضی: مایات بر ورزش را حذف کنید

یکی از دغدغه های اخیر باشگاه های است که مدرسه فوتبال یا هر بخشی که می تواند شروع دارد، با این شرایط ببینید چقدر ممکن است احتمال اسپسیدگی ها یا لا برود یا از نظر روحی باز یکنی نتواند خودش را به شرایط تطبیق بدهد. ما باشگاه ها در هر استانی یک متولی داریم، با نظم سازمان ما بهتر می تواند حرف ما را بهتر بماند و این اداره کل ورزش و جوانان است که باید با این شرایط رانزی کند و این مشکل را حل کند. این جذب سرمایه برای ورزش است، ما شاید بهر می داری سر و کله بزنیم، اما جوانمان را ندهند، اما خود کار ها بهتر می تواند عمل کنند. اعتماد سازی هم در ست است و باید رسانه ها این تبلیغات را بهر دستمر انجام دهند، با باشگاه ها روند و این شده است که می توان با رعایت پروتکل ها باشگاه های ورزشی را از سر گرداند که دست کم بخشی از اعتماد کمی قانع شوند. بحث دیگر هم این است که فوتبال در فضای باز است، ولی بسکتبال و برخی رشته های دیگر در فضای بسته و صنعتی می توان اعتماد مردم را برای آمان به این محیط برسته بخت کرد. یک بحث دیگر هم که خیلی مهم است، این امکانش باشد باشگاه های که در سطح حرفه ای کار می کنند، بتوانند یک سالان را جاز را بدهند تا خود باشگاه مدرسه بدن را پروتکل های بهداشتی را در آن سالان پیاده کنند. تشکیل یک تیم اقتصادی قوی که هم از دولت یک تویل ذهنشونی در رودی ورزشگاه بردند، خیلی در نگه خانواده ها تأثیر دارد. از اصلا خانواده ها رغبت نمی کنند بچه هایشان را به چنین محیطی بفرستند. بخش خصوصی توان این را ندارد که این هزینه ها را بکند. این ها کتا بسیار کوچکی است که البته با خورد بسیار وسیعی در ظاهر عمومی دارد، باید برای جلب اعتماد مردم خلاقیتهای را به خرج داد، چون آن کسی نمی توانیم کمک بگیریم. فقط باید خود ورزشی ها کمک کنند یک شرایط معمولی فراهم شود تا اعتماد

● علی مرفاضی: مایات بر ورزش را حذف کنید

یکی از دغدغه های اخیر باشگاه های است که مدرسه فوتبال یا هر بخشی که می تواند شروع دارد، با این شرایط ببینید چقدر ممکن است احتمال اسپسیدگی ها یا لا برود یا از نظر روحی باز یکنی نتواند خودش را به شرایط تطبیق بدهد. ما باشگاه ها در هر استانی یک متولی داریم، با نظم سازمان ما بهتر می تواند حرف ما را بهتر بماند و این اداره کل ورزش و جوانان است که باید با این شرایط رانزی کند و این مشکل را حل کند. این جذب سرمایه برای ورزش است، ما شاید بهر می داری سر و کله بزنیم، اما جوانمان را ندهند، اما خود کار ها بهتر می تواند عمل کنند. اعتماد سازی هم در ست است و باید رسانه ها این تبلیغات را بهر دستمر انجام دهند، با باشگاه ها روند و این شده است که می توان با رعایت پروتکل ها باشگاه های ورزشی را از سر گرداند که دست کم بخشی از اعتماد کمی قانع شوند. بحث دیگر هم این است که فوتبال در فضای باز است، ولی بسکتبال و برخی رشته های دیگر در فضای بسته و صنعتی می توان اعتماد مردم را برای آمان به این محیط برسته بخت کرد. یک بحث دیگر هم که خیلی مهم است، این امکانش باشد باشگاه های که در سطح حرفه ای کار می کنند، بتوانند یک سالان را جاز را بدهند تا خود باشگاه مدرسه بدن را پروتکل های بهداشتی را در آن سالان پیاده کنند. تشکیل یک تیم اقتصادی قوی که هم از دولت یک تویل ذهنشونی در رودی ورزشگاه بردند، خیلی در نگه خانواده ها تأثیر دارد. از اصلا خانواده ها رغبت نمی کنند بچه هایشان را به چنین محیطی بفرستند. بخش خصوصی توان این را ندارد که این هزینه ها را بکند. این ها کتا بسیار کوچکی است که البته با خورد بسیار وسیعی در ظاهر عمومی دارد، باید برای جلب اعتماد مردم خلاقیتهای را به خرج داد، چون آن کسی نمی توانیم کمک بگیریم. فقط باید خود ورزشی ها کمک کنند یک شرایط معمولی فراهم شود تا اعتماد

● بهروز میثاقیان: خلاقیات در زیر ساخت ها نجات دهنده است

در بحث راهکار ها باید بگویم به عنوان مثال همین استادیوم تختی آن قدر مشکلات دارد که واپوست دستخوش اش بسیار ضعیف است، شرب آب ندارد و هزار مشکل دیگر. اگر اداره کل همین مشکلات را بر طررف کند، نمی تواند ذهنشونی در رودی ورزشگاه بردند، خیلی در نگه خانواده ها تأثیر دارد. از اصلا خانواده ها رغبت نمی کنند بچه هایشان را به چنین محیطی بفرستند. بخش خصوصی توان این را ندارد که این هزینه ها را بکند. این ها کتا بسیار کوچکی است که البته با خورد بسیار وسیعی در ظاهر عمومی دارد، باید برای جلب اعتماد مردم خلاقیتهای را به خرج داد، چون آن کسی نمی توانیم کمک بگیریم. فقط باید خود ورزشی ها کمک کنند یک شرایط معمولی فراهم شود تا اعتماد

اصغر رحیمی
(مدیر مدرسه فوتبال)

سروش پورآزاد: بسته های حمایتی باید عملیاتی شود

نیازی نیست بگویم بدن سازی و پرورش اندام چه جایگاهی در جامعه دارند و در بحث سلامت جامعه چه باری را از روی دوش دولت بردارند. بخواهیم بگویم دولت در توانش نیست چنین هزینه های را برای سلامت جامعه بکند و بخش خصوصی بدن سازی و پرورش اندام این هزینه را انجام دادند، پس وظیفه دولت است که در این شرایط بحرانی از این بخش حمایت کند. افزایش ظرفیت باشگاه ها در طی سال های اخیر مؤید این است که چه ظرفیت برتری در این رشته وجود دارد. یک پدر سه فرقی کنیم همین باشگاه های سطح شهر، حضور نداشته باشد چقدر اتفاقی می افتد؟ ما ۱۴۰۰ باشگاه در سطح استان داریم، حدود ۸۰ هزار نفر در باشگاه دست کم ۲۰۰۰۰ حضور را در نظر بگیریم، حدود ۸۰ هزار نفر در باشگاه های سطح شهر، اما این باشگاه ها در کتا آن گنمت هستند، سرمایه جامعه هم محسوب می شوند، اسپساری که با تمام وجود در بخش نشاط و سلامت مردم تلاش می کنند. در ست است از شرایط کسب درآمد دارد، اما به جامعه نمی کمک شایلی کرده اند. از این باسب فرود می ما با نماینده باشگاه جلست هم اندیشی داشتیم و دغدغه باشگاهداران مناطق بالاخره با این شهر متفاوت بود، این پیشنهادها بود، خوبی گرفتیم و مگانگانی را با اداره کل گذاشیم. بحث بی همه باشگاه ها بود، اما باشگاه هایمان هم به این استرس و هم مسئولیت داشتند که بحث ستان کردا استان را رانزی کنند. در این همه همه محفوظ باشد، اما بعدی ترنگاری بود که در تیمی در آمدی در این ها با توجه به افزایش خود ما در یک ورزشی شد و رخ نورم کردیم و این غیر منطقی است. ما در ۱۰۰ در صدی شهرها را اعلام کردیم، به اضافه یک افزایش ۱۰۰ درصدی ما خصوصی دوره محدودیت، یعنی ازانانی که باشگاه ها با محدودیت تعداد ورزشکاران و بهر هم هزینه می خصوصی ۱۵ درصدی به بحث بی همه باشگاه های ما می شود. فکر می کنم کمی به باشگاه ها کمک شد، بحث بعدی هم معافیت مالیاتی مالکان باشگاه ها بود. یک بحث آخر هم اعتماد سازی بود که اول از همه توسط خود باشگاه ها و هیئت انجام شد، اما رسانه ها باید کمک کنند. اتفاقی که می افتد این است که باشگاه های ما کمک کند به ستانهای حمایتی دولت بود که در ستان اوایل باشگاه های ما کمک کرد و ما به دنبال این هستیم که بتوانیم با تمرکتهای در می بگیریم برای ما و بسکتبال استان در نظر گرفته اند. هیئت فوتبال یک یک پیاده دست کم استارت کار میان را بزنیم. برخی مدارس فوتبال که زیر نظر بعضی نهاده ها هستند، اوقات فراغت تلقی می شوند و

کنیم، باید فکر اعتماد عمومی را به سستی بريم که اعتماد کنند. البته مردم

هم باید بداندند، رعایت پروتکل ها خیلی مهم است. آن وقتی در خیابان راه می روید، اگر وسایر اسبابک و دستکتن دارند، بعد و نشی وارد باشگاه می شویم، انتظار داریم همه دستکتن و اسبابک داشته باشند، بعد از پذیرش رعایت کامل پروتکل ها باید از فضای مجازی استفاده کنیم، این برای اعتماد سازی و دوم برای ترساندن مردم مردم را باید ترسانیم که رعایت کنند، باید بدون یک در همه افعال اگر دیدیم باشگاهی پروتکل ها را رعایت نمی کند، تعطیل کنیم. وقتی خودمان رعایت نکنیم، نمی توانیم اعتماد جامعه را جلب کنیم. در کوتاه مدت باید جلست تخصصی بر گزار کنیم و راهکار ها جدی برای برون رفت از این مشکل پیدا کنیم. ما ملت خلاق و متفکری هستیم و وقتی می توانیم در ۳۰ تا ۴۰ روز برای یک مشکل ۲۴۰۰۰ جوبک بسازیم، حتما می توانیم برنامه هم داشته باشیم. به نظر من قادریم متاشاگر را به ورزش بر گردانیم، به غیر از بازی پر سولیس و استقلال می توانیم با رعایت پروتکل ها حتی متاشاگران را با قاعله از هم در ورزشگاه داشته باشیم. آن بهترین زمان برای مطرح کردن تشکیل اتحادیه باشگاه ها است، چرا که این اتحادیه می تواند پیگیر حل مسائل و مشکلات این چنینی باشد. این اتحادیه می تواند با ارائه خدمات و بسته های پشتیبانی، کمک کند باشد.

● جعفر فلاح: رسانه ها اعتماد سازی کنند

خیلی کار ها را در بخش راهکار ها می توان مطرح کرد. برخی خانواده ها بچه هایشان را تابستان به کلاس های فوتبال اوقات فراغت می فرستند تا فرصت انجام کار هایشان را داشته باشند و خیلی های دیگر هستند که کلاس حرفه ای دارند و می خواهند بچه هایشان را در طول سال به کلاس فرستند تا استعداد را نگه دارند و اینها فعالیتشان را اشکوا کنند. سته دوم خیلی ضرر می کنند، اگر ما نتوانیم راهی پیدا کنیم که هم بهر دستمر شروع یا باشگاه ها فعالیتشان را آغاز کنند، اول تیرماه، آغاز نظم سازمان ما بهتر می تواند حرف ما را بهتر بماند و این اداره کل ورزش و جوانان است که باید با این شرایط رانزی کند و این مشکل را حل کند. این جذب سرمایه برای ورزش است، ما شاید بهر می داری سر و کله بزنیم، اما جوانمان را ندهند، اما خود کار ها بهتر می تواند عمل کنند. اعتماد سازی هم در ست است و باید رسانه ها این تبلیغات را بهر دستمر انجام دهند، با باشگاه ها روند و این شده است که می توان با رعایت پروتکل ها باشگاه های ورزشی را از سر گرداند که دست کم بخشی از اعتماد کمی قانع شوند. بحث دیگر هم این است که فوتبال در فضای باز است، ولی بسکتبال و برخی رشته های دیگر در فضای بسته و صنعتی می توان اعتماد مردم را برای آمان به این محیط برسته بخت کرد. یک بحث دیگر هم که خیلی مهم است، این امکانش باشد باشگاه های که در سطح حرفه ای کار می کنند، بتوانند یک سالان را جاز را بدهند تا خود باشگاه مدرسه بدن را پروتکل های بهداشتی را در آن سالان پیاده کنند. تشکیل یک تیم اقتصادی قوی که هم از دولت یک تویل ذهنشونی در رودی ورزشگاه بردند، خیلی در نگه خانواده ها تأثیر دارد. از اصلا خانواده ها رغبت نمی کنند بچه هایشان را به چنین محیطی بفرستند. بخش خصوصی توان این را ندارد که این هزینه ها را بکند. این ها کتا بسیار کوچکی است که البته با خورد بسیار وسیعی در ظاهر عمومی دارد، باید برای جلب اعتماد مردم خلاقیتهای را به خرج داد، چون آن کسی نمی توانیم کمک بگیریم. فقط باید خود ورزشی ها کمک کنند یک شرایط معمولی فراهم شود تا اعتماد

● علی مرفاضی: مایات بر ورزش را حذف کنید

یکی از دغدغه های اخیر باشگاه های است که مدرسه فوتبال یا هر بخشی که می تواند شروع دارد، با این شرایط ببینید چقدر ممکن است احتمال اسپسیدگی ها یا لا برود یا از نظر روحی باز یکنی نتواند خودش را به شرایط تطبیق بدهد. ما باشگاه ها در هر استانی یک متولی داریم، با نظم سازمان ما بهتر می تواند حرف ما را بهتر بماند و این اداره کل ورزش و جوانان است که باید با این شرایط رانزی کند و این مشکل را حل کند. این جذب سرمایه برای ورزش است، ما شاید بهر می داری سر و کله بزنیم، اما جوانمان را ندهند، اما خود کار ها بهتر می تواند عمل کنند. اعتماد سازی هم در ست است و باید رسانه ها این تبلیغات را بهر دستمر انجام دهند، با باشگاه ها روند و این شده است که می توان با رعایت پروتکل ها باشگاه های ورزشی را از سر گرداند که دست کم بخشی از اعتماد کمی قانع شوند. بحث دیگر هم این است که فوتبال در فضای باز است، ولی بسکتبال و برخی رشته های دیگر در فضای بسته و صنعتی می توان اعتماد مردم را برای آمان به این محیط برسته بخت کرد. یک بحث دیگر هم که خیلی مهم است، این امکانش باشد باشگاه های که در سطح حرفه ای کار می کنند، بتوانند یک سالان را جاز را بدهند تا خود باشگاه مدرسه بدن را پروتکل های بهداشتی را در آن سالان پیاده کنند. تشکیل یک تیم اقتصادی قوی که هم از دولت یک تویل ذهنشونی در رودی ورزشگاه بردند، خیلی در نگه خانواده ها تأثیر دارد. از اصلا خانواده ها رغبت نمی کنند بچه هایشان را به چنین محیطی بفرستند. بخش خصوصی توان این را ندارد که این هزینه ها را بکند. این ها کتا بسیار کوچکی است که البته با خورد بسیار وسیعی در ظاهر عمومی دارد، باید برای جلب اعتماد مردم خلاقیتهای را به خرج داد، چون آن کسی نمی توانیم کمک بگیریم. فقط باید خود ورزشی ها کمک کنند یک شرایط معمولی فراهم شود تا اعتماد

● علی مرفاضی: مایات بر ورزش را حذف کنید

یکی از دغدغه های اخیر باشگاه های است که مدرسه فوتبال یا هر بخشی که می تواند شروع دارد، با این شرایط ببینید چقدر ممکن است احتمال اسپسیدگی ها یا لا برود یا از نظر روحی باز یکنی نتواند خودش را به شرایط تطبیق بدهد. ما باشگاه ها در هر استانی یک متولی داریم، با نظم سازمان ما بهتر می تواند حرف ما را بهتر بماند و این اداره کل ورزش و جوانان است که باید با این شرایط رانزی کند و این مشکل را حل کند. این جذب سرمایه برای ورزش است، ما شاید بهر می داری سر و کله بزنیم، اما جوانمان را ندهند، اما خود کار ها بهتر می تواند عمل کنند. اعتماد سازی هم در ست است و باید رسانه ها این تبلیغات را بهر دستمر انجام دهند، با باشگاه ها روند و این شده است که می توان با رعایت پروتکل ها باشگاه های ورزشی را از سر گرداند که دست کم بخشی از اعتماد کمی قانع شوند. بحث دیگر هم این است که فوتبال در فضای باز است، ولی بسکتبال و برخی رشته های دیگر در فضای بسته و صنعتی می توان اعتماد مردم را برای آمان به این محیط برسته بخت کرد. یک بحث دیگر هم که خیلی مهم است، این امکانش باشد باشگاه های که در سطح حرفه ای کار می کنند، بتوانند یک سالان را جاز را بدهند تا خود باشگاه مدرسه بدن را پروتکل های بهداشتی را در آن سالان پیاده کنند. تشکیل یک تیم اقتصادی قوی که هم از دولت یک تویل ذهنشونی در رودی ورزشگاه بردند، خیلی در نگه خانواده ها تأثیر دارد. از اصلا خانواده ها رغبت نمی کنند بچه هایشان را به چنین محیطی بفرستند. بخش خصوصی توان این را ندارد که این هزینه ها را بکند. این ها کتا بسیار کوچکی است که البته با خورد بسیار وسیعی در ظاهر عمومی دارد، باید برای جلب اعتماد مردم خلاقیتهای را به خرج داد، چون آن کسی نمی توانیم کمک بگیریم. فقط باید خود ورزشی ها کمک کنند یک شرایط معمولی فراهم شود تا اعتماد

● علی مرفاضی: مایات بر ورزش را حذف کنید

یکی از دغدغه های اخیر باشگاه های است که مدرسه فوتبال یا هر بخشی که می تواند شروع دارد، با این شرایط ببینید چقدر ممکن است احتمال اسپسیدگی ها یا لا برود یا از نظر روحی باز یکنی نتواند خودش را به شرایط تطبیق بدهد. ما باشگاه ها در هر استانی یک متولی داریم، با نظم سازمان ما بهتر می تواند حرف ما را بهتر بماند و این اداره کل ورزش و جوانان است که باید با این شرایط رانزی کند و این مشکل را حل کند. این جذب سرمایه برای ورزش است، ما شاید بهر می داری سر و کله بزنیم، اما جوانمان را ندهند، اما خود کار ها بهتر می تواند عمل کنند. اعتماد سازی هم در ست است و باید رسانه ها این تبلیغات را بهر دستمر انجام دهند، با باشگاه ها روند و این شده است که می توان با رعایت پروتکل ها باشگاه های ورزشی را از سر گرداند که دست کم بخشی از اعتماد کمی قانع شوند. بحث دیگر هم این است که فوتبال در فضای باز است، ولی بسکتبال و برخی رشته های دیگر در فضای بسته و صنعتی می توان اعتماد مردم را برای آمان به این محیط برسته بخت کرد. یک بحث دیگر هم که خیلی مهم است، این امکانش باشد باشگاه های که در سطح حرفه ای کار می کنند، بتوانند یک سالان را جاز را بدهند تا خود باشگاه مدرسه بدن را پروتکل های بهداشتی را در آن سالان پیاده کنند. تشکیل یک تیم اقتصادی قوی که هم از دولت یک تویل ذهنشونی در رودی ورزشگاه بردند، خیلی در نگه خانواده ها تأثیر دارد. از اصلا خانواده ها رغبت نمی کنند بچه هایشان را به چنین محیطی بفرستند. بخش خصوصی توان این را ندارد که این هزینه ها را بکند. این ها کتا بسیار کوچکی است که البته با خورد بسیار وسیعی در ظاهر عمومی دارد، باید برای جلب اعتماد مردم خلاقیتهای را به خرج داد، چون آن کسی نمی توانیم کمک بگیریم. فقط باید خود ورزشی ها کمک کنند یک شرایط معمولی فراهم شود تا اعتماد

● بهروز میثاقیان: خلاقیات در زیر ساخت ها نجات دهنده است

در بحث راهکار ها باید بگویم به عنوان مثال همین استادیوم تختی آن قدر مشکلات دارد که واپوست دستخوش اش بسیار ضعیف است، شرب آب ندارد و هزار مشکل دیگر. اگر اداره کل همین مشکلات را بر طررف کند، نمی تواند ذهنشونی در رودی ورزشگاه بردند، خیلی در نگه خانواده ها تأثیر دارد. از اصلا خانواده ها رغبت نمی کنند بچه هایشان را به چنین محیطی بفرستند. بخش خصوصی توان این را ندارد که این هزینه ها را بکند. این ها کتا بسیار کوچکی است که البته با خورد بسیار وسیعی در ظاهر عمومی دارد، باید برای جلب اعتماد مردم خلاقیتهای را به خرج داد، چون آن کسی نمی توانیم کمک بگیریم. فقط باید خود ورزشی ها کمک کنند یک شرایط معمولی فراهم شود تا اعتماد

● بهروز میثاقیان: خلاقیات در زیر ساخت ها نجات دهنده است

در بحث راهکار ها باید بگویم به عنوان مثال همین استادیوم تختی آن قدر مشکلات دارد که واپوست دستخوش اش بسیار ضعیف است، شرب آب ندارد و هزار مشکل دیگر. اگر اداره کل همین مشکلات را بر طررف کند، نمی تواند ذهنشونی در رودی ورزشگاه بردند، خیلی در نگه خانواده ها تأثیر دارد. از اصلا خانواده ها رغبت نمی کنند بچه هایشان را به چنین محیطی بفرستند. بخش خصوصی توان این را ندارد که این هزینه ها را بکند. این ها کتا بسیار کوچکی است که البته با خورد بسیار وسیعی در ظاهر عمومی دارد، باید برای جلب اعتماد مردم خلاقیتهای را به خرج داد، چون آن کسی نمی توانیم کمک بگیریم. فقط باید خود ورزشی ها کمک کنند یک شرایط معمولی فراهم شود تا اعتماد